

■ CU MOARTEA PRE MOARTE ZBURÂND
Aripile frânte ale aviației militare

PAGINA 3

■ MINISTRUL DE FINANTE, EUGEN TEODOROVICI:
"Scopul amnistiei fiscale este să ajute
economia"

PAGINA 4

■ Tinerii fug
de agricultură

PAGINA 4

■ ÎN CADRUL PROGRAMULUI START-UP NATION
2017: FNGCIMA a acordat 4800 de garanții

PAGINA 5

■ Intercontinental Exchange a finalizat
preluarea Chicago Stock Exchange

PAGINA 16

GRAM AUR = 156,9985 RON

FRANC ELVEȚIAN = 4,0037 RON

EURO = 4,6549 RON

DOLAR = 4,0128 RON

Ce arată decizia privind Bulgaria?

Am fost solicitat de BURSA să comentez decizia Comisiei Europene privind amânarea intrării Bulgariei în ERM2 (anticamera zonei euro).

Această decizie confirmă ceea ce tot mai mulți realizează: că este necesar pentru a face față rigorilor într-o uniune monetară incompletă ca mecanismele de funcționare; este vorba de un grad adecvat de convergență reală, dincolo de finanțe publice solide. Orice economist serios înțelege că finanțele publice sănătoase sunt o condiție indispensabilă pentru a intra în zona euro. Iar aici România are de muncit din greu; mă refer nu numai la deficitul bugetar structural de peste 3% din PIB actualmente, ci și la nivelul foarte scăzut al veniturilor fiscale, care reduce spațiul de manevră (de corecție) într-o uniune monetară în care presiunea se pune aproape în exclusivitate pe țări debitoare. Din acest punct de vedere nu există dispută între mine și domnul Theodor Stoiljan, deși domnia sa pare să treacă cu vederea hibele din funcționarea zonei euro.

DANIEL DĂIANU

Nu înțeleg însă cum se poate nega ceea ce rezultă clar din comunicatul privind perspectiva aderării Bulgariei la zona euro (ZE) ca și din numeroasele alte documente ale CE și BCE. Criza zonei euro arată că o economie nepregătită, ceea ce nu se rezumă la starea bugetului public, ușor intră în necaz dacă ar fi primită în ZE. Iar ERM2 nu înseamnă automat strict 2 ani de așteptare cum s-ar putea crede. Letonia și Lituania, care au intrat în ZE în 2014 și 2015, au stat în ERM2 aproape un deceniu; aceste țări, ca și Estonia (care a aderat în 2011), au cerut să intre în ERM2 imediat după intrarea în UE (în 2004) ele având "consiliul monetar" ca regim de politică monetară. Aceste țări au avut dificultăți în a îndeplini criteriile de aderare, inclusiv din cauza diferențialelor de inflație, care le-a redus competitivitatea; a intervenit și influența unui puternic ciclu financiar care a umflat sectoarele nontradabile (ex: sectorul rezidențial).

(continuare în pagina 14)

PENTRU NEAPLICAREA NORMELOR PRIVIND
COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR,

România trimisă în fața Curții de Justiție a UE

Comisia Europeană a trimis, ieri, România și Grecia în fața Curții de Justiție pentru neîndeplinirea obligației de a transpune în legislația lor națională cea de-a patra directivă privind combaterea spălării banilor, potrivit unui comunicat de presă al Comisiei Europene.

Comisia a propus impunerea de către CJUE a plății unei sume forfetare, precum și a unor penalități zilnice până când cele trei țări vor lua măsurile necesare, conform sursei citate.

Irlanda a transpus doar o parte foarte mică a normelor și, prin urmare, este de asemenea trimisă în fața Curții de Justiție.

Comisarul pentru justiție, consumatori și egalitate de gen, Vera Jourová a declarat: "Spălarea banilor și finanțarea terorismului au consecințe asupra întregii Uniuni Europene. Nu putem lăsa nicio țară din UE să devină veriga slabă. Din acest motiv, cerem ca toate statele membre să ia măsurile necesare

pentru a combate spălarea banilor. Vom continua să monitorizăm foarte îndeaproape și în mod prioritar punerea în aplicare a acestor norme de către statele membre".

Termenul pentru transpunerea de către statele membre în legislațiile lor naționale a celei de-a patra directive privind combaterea spălării banilor a fost 26 iunie 2017. Între timp, în urma dezvăluirilor anchetelor Panama Papers și a atacurilor teroriste din Europa, Comisia a propus a cincea directivă privind combaterea spălării banilor, pentru a intensifica lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Noile norme au intrat în vigoare la 9 iulie 2018, după publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, iar statele membre vor trebui să transpună în legislațiile lor naționale a cincea directivă privind combaterea spălării banilor până la 10 ianuarie 2020.

A.T.

(continuare în pagina 14)

Plafonarea prețului gazelor naturale aprinde spiritele

● Ministrul de Finanțe, Eugen Teodorovici: "Plafonarea prețului gazelor este o practică comunistă, însă doar până la un punct, pentru că nu avem concurență" ● Virgil Popescu, deputat PNL: "Solicit ministrului de Finanțe să renunțe la această hotărâre, ca să nu transforme România într-o țară sud-americană"

Plafonarea prețului gazelor naturale, propusă de Guvern zilele acestea, a incins spiritele. În timp ce Executivul și sindicații din sectorul petrochimic în salută această propunere, opoziția și producătorii o contestă.

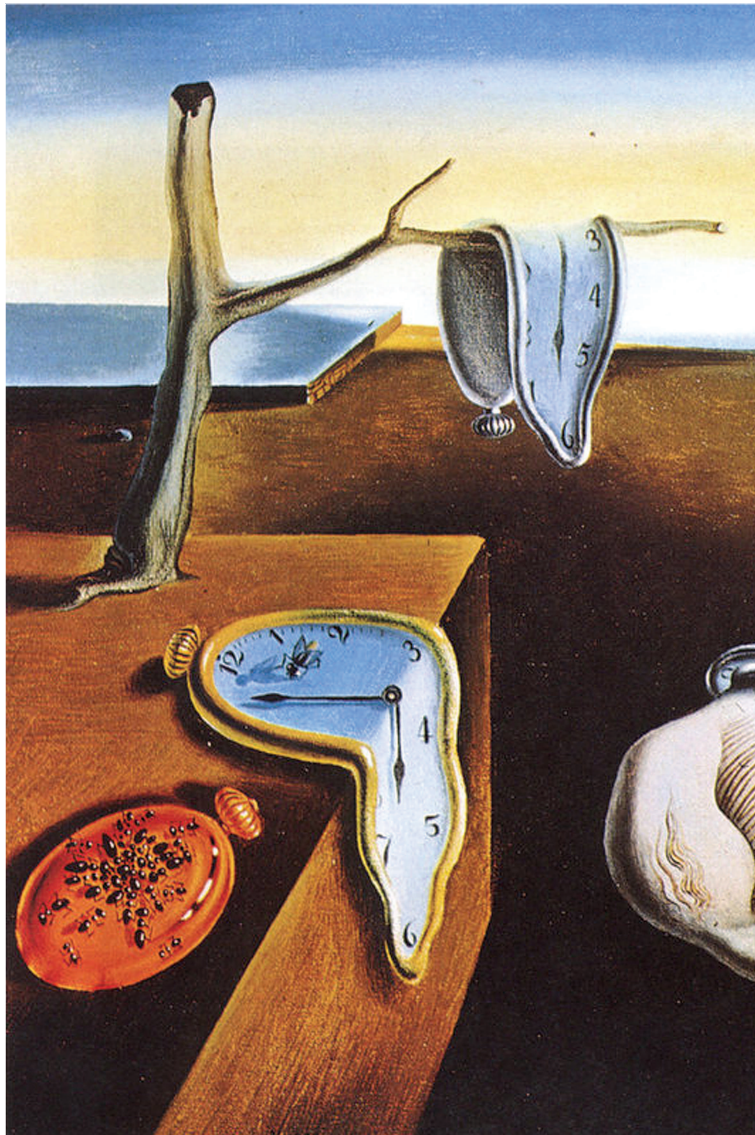
Ministrul de Finanțe, Eugen Teodorovici, a declarat, ieri, că această plafonare poate părea o "practică comunistă", însă doar până la un punct. Domnia sa a explicat: "Vorbind de concurență în domeniu, dar care concurență? Dacă tot vorbim de ea, atunci să fie una corectă. Noi în țară

avem doi operatori care cresc foarte des, și nejustificat, prețurile gazelor. Și atunci apar întrebarea «de ce tot cresc aceste prețuri?», în condițiile în care investițiile asumate de către ei nu au fost realizate.

Toată această situație se răsfrânge asupra economiei și a consumatorilor, iar unii se reped imediat că este o practică comunistă, de parcă ar fi din altă țară cei care o fac.

RAMONA RADU

(continuare în pagina 15)

"Persistența memoriei" (fragment) - Salvador Dalí, pictură în ulei, anul 1931

Santinela uitată la hotarul dintre lumi

BURSA
Cornel Codiță

"Democrațiile nu se prăbușesc în regimuri autoritar-dictatoriale, ci se scurg, asemenea ceasurilor din celebra pictură a lui Dalí, "Persistența memoriei".

Într-un fel sau altul, prin semne, timpurile ne spun încotro se îndreaptă și ce fel de viitor are prezentul pe care astăzi îl încălzesc la sân. Problema este: știm oare să citim aceste semne? Și-o pun intelectualii ai unei lucidități tot mai împujinate și tot mai slab influente în arena evenimentelor sociale, în dinamica politică și, mai general, în direcționarea cursului istoriei. Am preluat-o și eu, de data aceasta, de la Ian Buruma, profesor de drepturile omului și jurnalist la Bard College (Project

Syndicate, Reading the Signs of the Times, 9 iulie, 2018). Într-o lume în care, în materie de comportament politic, la cel mai înalt nivel, ceea ce era inimaginabil, acum doar cițiva ani, a devenit astăzi fapt acceptat al "normalității", Buruma se întreabă, pe bună dreptate: "Cînd va fi prea târziu să mai sune cîneva alarma?"

De aici încolo, duc mai departe, gândul lui. Iar, cuvintele cheie sunt hotar și rost. Așa cum observa Noica, limba română a îngrămădit în această

fiară alcătuiră a rostirii sale un univers întreg de semnificații esențiale, cu privire la ritmul și dinamica vieții umane. Rostul este elementul de discontinuitate necesar, separatorul fără de care nimic tracic nu poate fi construit, întemeiat. Hotarul este definiția negativă a rostului, noțiunea care sublimiază, intrupează, granița care separă radical cele două lumi. În cazul nostru, prima, cea care, deși se degradează, încă mai păstrează elementele definitorii ale alcătuirii sale structurale democratice-liberale și a doua, cealaltă lume, cea care mai păstrează doar vagi semne exterioare ale unui liberalism pe care l-a înlocuit cu o formă de regim autoritar, antiliberal, anti-democratic.

Democrațiile pivot ale modernității europene au parcurs acest drum în prima jumătate a secolului XX. America pare înfrîncată într-acolo, acum, în

prima jumătate a secolului XXI, de o parte a diletelor sale politice și de susținătorii acestora din zona care o finanțează. Retrospectiv, linia de demarcație, hotarul dintre cele două lumi, apare destul de evident. În epocă, însă, majoritatea preferă să ignore semnele timpului, unii din comoditate, alții din interes, alții din setea de parvenire, alții din lașitate, alții dintr-un soi de cecitate doborîndă cultural-educatională, în timp ce alții, deși văd, preferă să amine sine die recunoașterea înfîlțirii decisive cu hotarul dincolo de care inacceptabil devine și este tratat ca atare, drept ceea ce este, inacceptabilul. Așa se face că democrațiile nu se prăbușesc în regimuri autoritar-dictatoriale, ci se scurg, asemenea ceasurilor din celebra pictură a lui Dalí, "Persistența memoriei".

(continuare în pagina 3)